

dubium esse possit, excessum esse attentatum. Felin. in cap. cum olim el. 1. n. 7. de off. deleg. Mascar. de prob. tom. 2. concl. 1007. n. 22. & excessus ad instar attentati reponitur, ut post alios Gratian. discept. forens. c. 333. tom. 2. n. 7. & est de mente Lancel. de attent. 2. part. c. 12. l. m. 53. à num. 22. & ita terminis dixit Rot. ut testatur Seraph. decis. 101. 68. tom. 2. dicens, quod excessus executione cautat attentatum, omnia quippe requisita attentatorum reperitur in excessu commissionis. Quare quæ diximus hæctenus de attentato respectu fructuum, intelligitur & in eo, qui virtute executionis excessivæ rem restituendam possidet, ut pariter ad eosdem teneatur.
160 Nec hoc excusat ab horum fructuum restitutione titulus a iudice, & bona fides (de quibus diximus supra pro contraria parte,) quoniam sententia revocata reducitur ad non sententiam, & perinde habetur, ac si 161 nunquam fuisset sententiam, latè Borgn. Caval. decis. 40. n. 51. part. 2. & lata ultima revocatoria, illa prima dicitur licite præcessisse & omnia retroacta pro illicito attentati corrumpit ipso jure. Vinc. de Franc. decis. 120. & 136. Carolus de Tapia in compilat. juris Regni Neap. l. 3. tit. de assentiis, in rub. 40. n. 5. fol. 226.
162 dicit attentati corrumpit ipso jure. Vinc. de Franc. decis. 188. Gratia. decis. 120. Masrill. dec. 29. num. 7. Giurb. decis. 89. sub n. 1. Pro quo facit regula, quam tutam vocat Mier. tractatu de major. 3. parte quast. 25. n. 30. l. certum C. de rejud. l. 2. C. de fruct. & litium expens. quod quilibet, etiam bonæ fidei possessor restituere tenetur fructus, quos lite pendente percipit, adeo ut retractata sententia, retractata intelligatur executio, & si in ea nihil dictum sit, ita ut omnia in pristinum statum debeant restitui, quæ occasione ipsius habuit victor, in c. acced. verbo, universis, ut lite non contesti. & quæ ibi not. Bal. & Barb. n. 77. Ana. sig. 472. & alleg.
164 93. num. 2. Gall. consil. 47. n. 28. Bald. consil. 147. colum. 3. Amat. dec. 75. n. 10. Contat. in intellectu, n. 3. Cod. de momen. poss. Grat. dec. 220. à n. 4. usque ad 8. & addit. Cavalc. decis. 40. n. 51. 52. & 55. part. 2. Franch. decis. 136. & per eundem Carolus de Tapia Regius meritißimus Consiliarius in supremo collateralis consilio Neapolitano loco proximè citato.
165 Hinc merito procedit, revocata sententia, executionem etiam tacite revocari, ut attentatorum remedio bona capta, relaxentur eodem imperio, quo fuerant concessa, ac si facta non esset executio, Vinc. de Franc. decis. 126. & decis. 120. Scacc. consil. 78. num. 16. Intrigil. lib. 2. singul. 173. n. 83. appellatio non obstant. Malc. de fideiuss. l. part. mod. 18. num. 14. Hieronym. Gonzal. ad regul. de men. & aliter glo. 8. n. 183. plures citat
166 Giurba decis. 39. numer. 14. & sicut nulla præcedente sententia commissio executionis fieri non potuit, nec facta valet, ita etiam si processerit sententia nulla commissio executionis fieri non potest, nec valet si de facto fiat, ut ex l. 4. §. condemnat. & l. cum nulla. ff. de re judic. cap. pastoral. eodem tit. Lancel. Gallia concil. 61. n. 31. 34. & 35. Vivius decis. 53. n. 7. decis. 304. n. 5. & dec. 380. n. 29. Caval. consil. 26. n. 6. Aret. consil. 56. colum. 1. Torniol. consil. 79. n. 50. Berret. consil. 34. n. 6. Bertez consil. crim. 79. n. 3. Tur. consil. 7. n. 10. vel 3. Perez. decis. 39. n. 9. Aldovin. consil. 110. n. 84. 85. Caval. decis. 11. n. 63. part. 1. & decis. 3. n. 15. Giurb. decis. 89. sub num. 14.
167 Quo supposito, sententiam revocatam non causare, nec præstare bonam fidem quoad fructuum acquisitionem, dicunt Doctores citati supra ad princ. hujus questionis, vers. sed contrariam sententiam, &c. n. 240. & præcipue Rom. & post eum Petr. Surd. decis. 15. n. 21. Masrill. decis. 19. n. 5. & melius n. 11. Gratian. dec. 79. n. 12. Cavalc. decis. 11. n. 63. part. 1. & decis. 40. n. 53. Cavalc. consil. 26. n. 6. Giurb. dict. decis. 89. sub n. 2. ubi etiam dicit, quod titulus nullus nec aliquam tribuit exceptionem, aut effectum, l. quoties. ff. qui satisd.

cognan. Rebuffi. consil. 190. Marefc. l. 2. var. resol. c. 94. n. 35. nam titulus invalidus habetur pro non titulo, leg. nec ullam, §. item in fin. de petit. hered. Marc. consil. 10. n. 59. Eugen. consil. 43. n. 29. Vivius dec. 22. n. 8. nec opitulatur ei qui possidet ex illo titulo Afflicti. dec. 271. n. 3. dec. 228. & in c. 1. §. præterea, gl. 1. n. 4. & qua sint caus. benef. amit. Ruin. conf. 166. in fin. vol. 6. Rolan. consil. 41. n. 31. vol. 3. Gratia. discept. forens. c. 45. n. 33. Surd. consil. 28. n. 53. Morot. consil. 58. n. 9.
Sed huic quaestioni succellivè quæro, si est appellatum ab exccutore executorialium per condemnationem, pro cuius cognitione solet causa delegari, & committi cum clausula (parito iudicato) quæ illius est effectus, ut non possit audiri, nisi facta prius integrali executione ad notata in cap. fin. de res. spol. Staph. de liter. just. §. dicendum n. 82. Vestr. in praxi lib. 8. c. 3. n. 10. Marefcot. variat. resolut. l. 1. c. 87. à n. 1. dicens, quod cum dicta clausula proferatur per oblativum absolutum, tribuit jurisdictionem conditionalem, videlicet quatenus sit paritum iudicato, & cum aliter, l. à restatore, ff. de condit. & demonstr. cap. cum delicta, de reser. Paril. consil. 94. n. 8. & conf. 45. n. 6. l. 3. Tiraq. de retract. conventio, §. 2. gl. inc. n. 3. & 4. Put. decis. 283. l. 2. Caputaq. decis. 170. part. 1. unde primis, & ante omnia possessio dimittenda est, & fructus, & expensæ usque ad obolum debent restitui, antequam in causa procedatur, aliàs gesta ante partitionem ex defectu jurisdictionis erunt nulla, ut in dictis locis, & per Putem decision. 429. l. 1. Marefcot. ubi proximè sub n. 3. ubi testatur ita fuisse resolutum per Rotam pluries, ut in una Calaguritana Cappellanæ Sanctæ Crucis 13. Januarii 1589. coram Orano, & in una Pampilonen. Parochial. 4. Maii 1591. coram Penia, & in alia Foren. Parochial. 1. Julii 1602. coram Litta, & de eodem anno in alia Pampilonen. Priorat. 26. April. coram Ludovif. etiam eorum fructuum fiat oblatio, etiam liquidorum, cum sit cum effectu restituendi, ad hoc ut tollatur suspensio jurisdictionis. Staphil. loco citato nu. 82. & ita fuisse pluries terminatum per Rotam, cujus affert decisiones, firmat Mart. dict. cap. 87. numero 4. 5. & 6.
Quo supposito, duo querenda sunt primum in dicta clausula (parito iudicato) operatur quoad fructus quando facta est rei restituendæ condemnatio, & nihil de fructibus expressè dictum fuit; an secundus executor datus cum data clausula (parito iudicato) excedat, & nulliter procedat; si utatur jurisdictione antequam paritum sit, etiam per prædictorum fructum non expressorum actuali restitutione.
Et quod non excedat, nec procedat nulliter, videtur probandum ex eo quod expressè firmat Marefcot. variat. resol. lib. 1. c. 87. n. 24. dum dicit, quod quamvis dict. clausula operetur ut non possit quis audiri, nisi facta integrali executione (ut dictum est) nihilominus istum effectum restringi, ut locum non habeat ultra iudicatum, l. 1. C. si plures una sententia, quæ doctrina indubitabilis est, & verissima, ipse tamen reddit exemplum dicens (unde si aliquis fuerit condemnatus, restituere rem, & nihil dictum sit de fructibus, clausula (parito iudicato) non operatur quoad fructus, juxta Liern. C. de fruct. & lit. expens. Dec. conf. 43. n. 4. Nat. conf. 112. Quod & ex eo comprobatur, quia si quis vi-gore instrumenti teneatur ultra rem aliquam, etiam ad interesse; si tamen non fuit condemnatus ad interesse, sed solum ad rem, non erit parendum quoad interesse, Decius conf. 321. in pr. & testatur n. 25. ita fuisse terminatum à Rota in una Aret. honor. 12. Januarii 1538. Ex quo sequitur, quod cum dicta clausula non operetur horum fructuum restitutionem, similiter suspensa non sit jurisdictione iudicis, cui causa appellationis ab executione commissa est cum dicta clausula, & per consequens procedet validè & cum jurisdictione.
Sed

177 Sed veriore esse contrariam sententiam, imò non utroque casu errasse manifestè Marefcot. dictum exemplum constituit, cum dict. clausula, (parito iudicato) horum fructuum, tacite & virtualiter in sententia comprehensorum restitutionem operetur, probatur evi-denter; quoniam quando ad rei restitutionem quis est condemnatus, tacite virtualiter, & per juris subaudi-tionem veniunt fructus vigore verbi (restitutio) quo utitur sententia, quando scilicet sumus in iudicio, in quo epus natura fructus alius veniunt, & illorum tacite intelligitur facta condemnatio, latè comprobavimus hæctenus, & evidentiùs supra hoc l. 4. cap. 9. versicul. hinc &
179 in illam labimur, & c. à n. 39. ubi adeo videri fac-tam condemnationem eorumdem, ut executio in illis de-beat fieri, & executio in ea non excedat, quia quod tacite in sententia intelligitur, aut quod ex ea tacite, necessariò inferitur, dicitur in ea expressum, ex Scaccia de app. c. 27. l. m. 6. memb. 9. n. 70. & 71. & nos pluries citatis passim probavimus in discursu hujus tertie partis.
180 Sed illud quod licet non sit expressum in sententia, si tamen tacite inest, & subauditur, atque subintelli-gitur, comprehenditur sub dict. clausula (parito iudica-to) uti caetera, que in re iudicata exprimuntur, quia in illo verificatur doctrina supra posita per Marefcot. ut non operetur clausula ultra iudicatum, cum satis iudicatum dicitur quod necessario inducitur, & colligi-tur. Et comprobatur ex eo quod dicit ipse Marefc. dict. cap. 87. num. 25. quod si sententia lata est in iudiciis universalibus, quia sicut sententia lata generaliter faci-at rem iudicatum in omnibus pertinentiis, postea in executione declaratis, & liquidatis, ita etiam dicta clau-sula (parito iudicato) operatur quoad illas etiam non expressas in sententia, sed tacite subintellectas à jure, Rot. decis. 110. n. 14. juncto n. 35. part. 1. divers. quia om-ne illud vice personæ, sive res, in qua locum habet rei iudicatæ executio, sub dicta clausula comprehenditur.
182 Et quod dicta clausula operetur in iis omnibus in quibus sententia transit in rem iudicatam, vel alias mere-tur executionem, probat Marefcot. variat. resol. lib. 1. cap. 87. n. 30. ex eo, quia rescriptum Principis re-tipit interpretationem à jure communi, cum quo se conformare censetur, l. refer. C. de precibus Imperatori offerendis. l. 2. C. divers. rescript. c. causam quast. de reser. Staph. de lit. iustit. l. de sanation. præcess. c. 4. n. 4. & seqq. f. 419. Scaccia de appell. q. 17. l. m. 6. memb. 7. à n. 123. & ite-rum quast. 16. l. m. 1. à n. 86. Marquela. de commissi. l. p. c. 10. ad princ.
184 Hinc est quod si executoriales expediuntur contra legitimum contradictorem, cui scilicet causa, & defen-sio principaliter competit, causæque sit dolose defensa, cum tacite præiudicatur tertio secundario & in conse-quentiam, etiam si expressè non sit condemnatus, juxta l. ingenium, ff. de statu hominum. Decium consil. 342. num. 7. Alexand. in l. sap. n. 58. 76. & 84. ff. de re jud. Gabr. conf. 42. n. 20. 35. & 42. l. 2. Paril. consil. 22. n. 15. lib. 1. & etiam successori. Aym. consil. 10. n. 8. Jofred. consil. 10. num. 13. & seq. Tiraq. de nobilitat. c. 35. n. 4. Covarr. pract. quast. c. 13. n. 6. Mohed. dec. 217. ideo pariter dict. clausula (parito iudicato) illum afficit, & contra il-lum, etiam non expressè condemnatum operatur, ut tenet Marefcot. variat. resolution. lib. 1. c. 86. à n. 35. cum seqq. qui quidem à num. 35. & seqq. ex ea-dem ratione idem operari affirmat contra tertium rei litigiosæ emptorem, cui virtualiter nocet sententia (ut alibi suo loco latius diximus) quia scilicet locum contra illum habet executio rei iudicatæ, latè con-tra venditorem, à quo causam habet sine mediâtè, sive immediatè, ut latè ibi per eum. Ergo cum in nostro casu quando sententia quis est condemnatus ad rei restitutionem, fructus etiam virtualiter intelligantur
Salgado de Protec. Reg.

comprehensi, & in illis rei iudicatæ locum habet execu-tio, ex his quæ dilucidè & amplissimè explicavimus supra d. c. 9. à n. 93. merito etiam illos comprehendit d. clausula (parito iudicato) & dum non præstat, com-missionis jurisdictione remanet suspensa tanquam nondum sequuta, & impleta conditione.
E converso autem quando res iudicata virtualiter non afficit rem, aut personam, puta quia tertius rele-vantem exceptionem opposuit contra quem executio, nec procedit. Ideo nec dicta clausula (parito iudicato) latè Marefc. variat. resol. l. 1. c. 86. à n. 42. cum pluribus sequentibus usque ad n. 56. ubi etiam que dicitur excep-tio relevans vel non, secundum naturam iudicii 189 executivi.
Hinc etiam est, quod cum sententia nulla maximè mereatur executionem, secundum ea que copiose diximus supra 2. part. cap. 9. & passim alibi, pariter clau-sula (parito iudicato) nihil operatur, ut tradit Roman. consil. 334. num. 1. & seqq. Felin. inc. causam quast. nu. 6. vers. & istam regulam, de rescript. Ferrer. consil. 308. n. 5. vers. nec obstat. Caput. dec. 266. part. 2. Rota dec. 100. num. 12. part. 1. divers. ubi hæc clausula sub intellectu conditionaliter, hoc est quatenus adesset iudicatum, tenet Marefcot. dict. cap. 87. n. 30. & seqq. ubi testatur, hoc idem fuisse resolutum in una Tolet. Capella 14. April. 1595. coram Cardinali Mali. & iterum in una Favon. Monaster. 20. Junii 1607. coram Penia, in qua post arduam disputationem prævaluisse tandem opinionem, clausulam istam intelligi vigore sententiæ validæ, quia sententia nulla nihil est, quo loco adverit etiam ad hinc effectum nullitatem debere esse evidentem, & ex eisdem actis, resultare debere, de quo nos latè d. 3. p. c. 9. à princ.
Quod & idem repetitur in sententia notoriè iniusta, 191 cujus iniustitia notoriè constat ex actis, qua similiter & eo modo, cum tali rei iudicatæ sit denegata executio minime operatur clausula (parito iudicato); explicat optimè Marefc. d. c. 87. n. 53. & latius de utraque sen-tentia tam nulla, quam evidenter iniusta, cujus nullitas & iniustitia notorie patet ex actis; prosequitur ipse Marefc. d. l. 1. c. 86. à n. 28. cum seqq. plures Doctores ac Rotæ decisiones allegans.
Igitur ex supra dictis satis comprobatur reliquimus dictam clausulam comprehendere fructus virtualiter in sententia comprehensos, quando sententia verbo (restituere) usque est in iudiciis, quibus sui natura veniunt, ac per consequens donec restituatur, nec censetur iudica-to paritum, nec interim jurisdictionem suspensionem evasisse, ac ideo si ante tempus integre portionis ea utatur iudex, nulliter procedet, erique appellatio quoad utrumque effectum legitima iudicanda.
Nec obstant Doctores citati à Marefc. à princ. hujus questionis, pro contraria parte, scilicet Decius & Nat. quia id ad quod citantur, non probant, sed illud dum-taxat, ut sententia non operetur ultra id quod ex ea necessariò inferitur, quod verissimum est, & sic tantum abest, ut nostræ officiant resolutioni, quinimo illam directò comprobant.
Nec etiam obstat ipse Marefcot. quia regula per eum apposita ibi dict. n. 24. nempe; ut clausula non operetur ultra iudicatum, que verissima est ex supra dictis intellecta secundum jus, repugnat ejus exemplo, prout probavi. Et sic respondendum est, vel manifestè errasse Marefc. vel illum salvando, ut procedat in iis iudiciis, in quibus alius fructus non veniunt sui natura, de quibus sententia, etiam, utendo verbo (restitutio) non subintelligitur.
Nec obstat illud de interesse, quod ex Rota adducit, ita cum interesse fuit in sententia omnium, omnium intelligitur, nec ullo pacto tacite in rei restitutione subaudi-tur, nec hoc jus dicitur, de quo nos amplissimè

- 257 Et de restitutione rei, vel cautela in pristinum statum, & quomodo satisfactum dicatur sententiae restitutionis excessus, & ceterorum attentorum: tam circa rem, quam circa causam, vide multa elegantissima per Lanc. Rob. de attent. 3. p. cap. 29. per tot. & praecipue à n. 73. & eadem 3. p. c. 31. n. 14. ad quam te remitto libenter.
- 258 Ultimo circa hanc restitutionis materiam quaeri potest: an revocata executione, cujus contemplatione quis possidet, qui pati debet restitutionem, possit rem illam ex alio capite, aut alio jure aut ex alia causa, retinere eandem. Et quod non possit, sed possessionem, quam illi iudex debet teneat restituere, est Bald. doctrina in l. pen. in l. Cod. de pignoratitia actio. ubi dicit, quod mulier missa in possessionem ventris nomine, non poterit intervenire possessionem alio respectu, & idem Bald. in authentica ei qui jur. col. 1. versic. sed tunc quero, nu. 26. C.
- 259 de bonis auctor. jud. possit. asserens, quod missus in possessionem ex primo decreto, comparante debitore, & offerente stare juri & satisfacere de expensis, & facere ea, ob quorum defectum facta est missio, non poterit retinere possessionem praetextu hypothecae conventionalis, quia non est eo nomine missus, sed missio est limitata, & sic recedere debet à possessione, cum cesset causa missionis, quem Bal. refert Mieres à Pelaez in tr. de major. 3. p. q. fin. quae est 14. n. 2.
- 260 Sed pro contraria parte urget alia ejusdem Cald. doctrina in l. fundus qui Lucii Titii, ff. de rei vindicat. ubi dicit, quod si tenuta fuit mihi data in ordinato processu, à nullo poterit retineri, donec solvatur verum debitum, quod dicit perpetuo esse notandum Crema sing. 52. tenuta fuit mihi data: latius per Dec. conf. 449. n. 22. Thoma Gramma. dec. 52. magnif. Domina Marga. n. 5. pag. 234. Anton. de Fano. in tractatu de pignor. part. 5. memb. 4. n. 4. fol. mihi 143. ubi post Bar. in l. petenti, ff. de pignoratitia act. tractat, an res data alicui nulliter pro debito, possit pro vero debito retineri, & hanc partem videtur sequi Mier. ubi proxime, n. 3. in antiq. impress. ubi dicit esse notabile ad appellantes, & dantes querelas contra executores sententiarum, vel instrumentorum quarentigiatorum, qua ex aliquibus defectibus nulla judicantur.
- 261 Et ultra praefatos Doctores hanc etiam opinionem reperio tenere Roll. à Valle conf. 5. n. 7. vol. 2. videndus etiam n. pen. & fin. per eundem Bald. in l. qui Titii, notab. 1. C. de rescind. vend. dicentem, quod ubi tenuta minus legitime data reperitur, si res illa propter debitum alia hypotheca comperitur, data creditori retentio, allegat ad idem Crema sing. 94. Bertachin. in tr. de Episc. 3. pr.

n. 66. & Negul. de pignorib. in 2. memb. 2. p. nu. 20. Cur. jun. consil. fin.

His recte convenit, quod dicit Marefc. variar. resol. 262 lib. c. 6. num. 11. & seqq. quod quamvis relaxatum mandatum pro majori summa, & majori quantitate, non solum in excessu, sed etiam in totum sit nullum, & revocandum, secundum quae nos latius supra hoc cap. tamen si tempore relaxati mandati obtinens decretum, erat verè creditor in aequali, seu majori quantitate, quam esset illa in qua fuit excessum, tunc sustinetur mandatum propter compensationem, quae tamen licet antea non fuerit opposita, ipso tamen jure inducitur ad evitandam poenam spoli, & nullitatis mandati. Hancock sententiam passim sequutam fuisse à Rota, etiam non obstanti juramento, ut in una Beneventana devolutionis 14. Junii 1585. coram Card. Pamphilo, testatur ipse Marefc. ubi proxime n. 12. quam aliquibus rationibus ipse comprobatur, ubi usque ad fin. d. r. 9.

Facit insuper, quod possessor condemnatus ad rei restitutionem, potest executionem impedire ob facta melioramenta, donec sibi integraliter solvantur, & sic ex alio jure potest retinere, quam quo lis principaliter tractatur, de quo nos latius supra hac 4. p. cap. 13. ante fin. vers. deinde quoniam condemnato, & c. à n. 59. ubi plurimos citavimus; sed in re hac adhuc dubius sum, quae omnia dicta hactenus tu considerare poteris.

Ultimo & pro complemento obiter animadvertendum est, eundem executorem, qui accessit, & attentavit inter exequendum, posse & ipsum idem gravamen & excessum reponere proprio imperio de facto, quem admodum & illud de facto attentavit, & excessit, prout & nos latissime supra diximus 1. p. cap. 3. per tot. & etiam 1. p. c. 5. & ibi passim. Ultra quae expendo text. expressum in c. qualiter el. 1. de acc. ubi legatis generalibus ad inquirendum modum excedentibus, ita respondet Summus Pontifex ibi, nec inde nascantur injuriae, unde jura nascuntur, ideoque mandamus, quatenus ad conscientiae vestrae iudicium recurrentes, si contra praescriptum ordinem, tanquam homines excessivis, non pudeat vos errorem vestrum corrigere, qui positi estis, ut aliorum corrigatis errorem, & c. ubi gl. verb. observari, & DD. communiter. Sed dum aliorum excessus reprimere curamus, nostros amplius ne manifestemus, illis jam imponamus finem, ad laudem purae & immaculae Matris semper Dei V. Mariae, sub cujus protectione opuscula haec consecimus, ac B. Barnabae Apost. cujus Vesperas hodie celebrat sancta Mater Ecclesia, cujus correctioni totum hoc opus nostrum submittimus.

FINIS.

INDEX

INDEX COPIOSISSIMUS

Rerum, & Verborum, quae in hoc Volumine continentur.

P. paginam denotat: N. numerum marginalem.

A

Abbas.

ABBATES & Praelati in suos Religiosos quorum sunt iudices Ordinarii, jurisdictionem ordinariam habent, & de eorum causis cognoscunt, pag. 86. numero 11.

Abbas sibi contrarius arguitur, p. 160. n. 29.

Abbatas in sua Ecclesia non praecedunt capitulum Cathedralis, pag. 243. n. 68.

Abbatia.

Abbatiae, Prioratus, & aliorum Regularium praefecturae virorum sunt consistorialia beneficia, pag. 433. num. 251.

Abdicare.

Abdicare à se qui tenetur aliquod jus, si monitus abdicare nolit, habetur pro abdicante, & proceditur ac si abdicasset, p. 539. n. 8.

Absentia.

Licentiam Absentiae, ab ordinario negante appellationi emissa, an sit deferendum, p. 308. n. 27.

Beneficiatus Absente an possit pendente appellatione à denegata licentia, p. 308. n. 28.

Licentiam Absentiae non sufficit petere, sed & obtinere, p. 308. n. 29.

Absolutio. Absolvere. Absolutus.

Absolutio generalis non suffragatur violatoribus Ecclesiasticae libertatis, p. 280. n. 41.

Inspectionem processus non suspendi ob denegatam Absolutionem, verius defenditur: & an cogi possit praesens Ecclesiasticus adimplere rogium absolutio- nis, p. 64. n. 155.

Absolutio excommunicati nec consequenter, nec antecedenter est necessaria, ad tollendam violentiam, nec in aliquo est impedimentum ejus negatio, p. 65. num. 262.

Absolutio quando data dicatur cum effectu, & an per procuratorem, aut literas sufficiat, & an censuræ aliter quam per Absolutionem tolli possint, p. 78. num. 44.

Absolutio ad reincidentiam ad tempus potest dari, ibid.

num. 45.

Absolutus ad reincidentiam virtute provisionis, de ruego, per sexaginta dies, si intra illos decretum violentiae detur, an illis transactis Absolutione egeat, p. 78. n. 46.

Absolutus ad reincidentiam per sexaginta dies si violentiam adesse ob non delatam appellationem declaratur intra illud tempus, nova Absolutione indiget, ibid. n. 247.

Absolutus per sexaginta dies virtute querelae laicorum, an si vim fieri intra illos sit decretum, termino transacto indigeat nova Absolutione, ibid. n. 49.

Absolutus per tempus ad reincidentiam si intra illud solvere non potuit, an eo transacto incidat in censuras, ibid. n. 50.

Absolutio & relaxatio ob cautelam potest fieri in omni sententia censuræ, p. 196. n. 52.

Absolutio censurarum non suspenditur per appellationem, pag. 197. & p. 198. n. 67.

Per Absolutionem ab excommunicatione magis confutur adversario, quia praestatur ei cautio, pag. 198. num. 68.

Absolutio, & excommunicatio pari passu ambulant, p. 198. n. 69. & 70.

Naturale est quicquid eo modo dissolvitur, quo colligatum est, ibid. n. 71.

Absolutio ab excommunicatione, qua consequenter alligata animae ad bellum spirituale, non suspenditur per appellationem, p. 200. n. 10.

Absolutio à suspensione, & interdicto per appellationem non suspenditur, sicut nec ab excommunicatione, ibid. n. 202.

Absolutio praestita cautio non est differenda per appellationem, ibid. n. 103. & 104.

Absolvere ad cautelam quando possit iudex appellatio- nis, ibid. n. 106.

Absolvere ad cautelam an possit delegatus, & quando praestanda ista Absolutio cum cautione sola est stando juri & de aliis, & ibid. n. 107.

Absolvere superior an possit visis actis, p. 201. n. 109. & num. 110.

Absolvere potest iudex ad quem, data contumacia transporandi ad se acta, ibid. n. 111.

Absolutionem ab excommunicatione alteri potest committere iudex Ecclesiasticus, ibidem, numero 117.

Absolutio ab excommunicatione delegata non subdelegatur, ibid. n. 118.

Ad Absolutionem appellantis non debet procedere superior, nisi visis actis, p. 251. n. 38.

Absolutoria,